

Ständchen (The Serenade)
 Leise flehen meine Lieder
 (Ømt min stemme til dig toner)

Ständchen D. 957 no. 4 (1828)
 from Schwanengesang, no. 4.
 Music: Franz Peter Schubert (1797-1828)

Lyrics: Ludwig Rellstab (1799-1860)	Dansk tekst:?	The Serenade
<p>Leise flehen meine Lieder Durch die Nacht zu dir; In den stillen Hain hernieder, Liebchen, komm zu mir!</p> <p>Flüsternd schlanke Wipfel rauschen In des Mondes Licht; In des Mondes Licht; Des Verräters feindlich Lauschen Fürchte, Holde, nicht. Fürchte, Holde, nicht.</p> <p>Hörst die Nachtigallen schlagen? Ach! sie flehen dich, Mit der Töne süßen Klagen Flehen sie für mich.</p> <p>Sie verstehn des Busens Sehnen, Kennen Liebesschmerz, Kennen Liebesschmerz, Rühren mit den Silbertönen Jedes weiche Herz. Jedes weiche Herz.</p> <p>Laß auch dir die Brust bewegen, Liebchen, höre mich! Bebend harr' ich dir entgegen! Komm, beglücke mich! Komm, beglücke mich!</p>	<p>Ømt min stemme til dig toner i den stille nat. Under lundens grønne kroner kom til mig, min skat!</p> <p>Klart bag løv bedækte grene stråler månens skær, stråler månens skær, frygt ej hulde, vi er ene med vor elskov her, med vor elskov her.</p> <p>Hør du nattergalens trille? ak, den beder dig! at min længsel du vil stille, kom, o kom til mig!</p> <p>Fuglen kender elskovs smerte, som den søde lyst, som den søde lyst, rører hvert et kærligt hjerte med sin blide røst, med sin blide røst.</p> <p>Lad da og dit bryst den røre, elskte, kom til mig! lad den i min favn dig føre, gør mig lykkelig! gør mig lykkelig!</p>	<p>Through the leaves the night winds moving, Murmur low and sweet, to thy chamber window roving, love hath led my feet.</p> <p>Silent prayers of blissful feeling, link us though apart, link us though apart, On the breath of music stealing to thy dreaming heart to thy dreaming heart</p> <p>Moonlight on the earth is sleeping, winds are rustling low, where the darkling streams are creeping, dearest let us go!</p> <p>All the stars keep watch in heaven, While I sing to thee, While I sing to thee, And the night for love was given, Dearest come to me, Dearest come to me,</p> <p>Sadly in the forest mourning, wails the whippoorwill And the heart for thee is yearning, Bid it love be still, Bid it love be still,</p>

Ständchen (The Serenade)

Ständchen D. 957 no. 4 (1828)
from Schwanengesang, no. 4.
Music: Franz Peter Schubert (1797-1828)

Lyrics: Ludwig Rellstab (1799-1860)

Leise flehen meine Lieder
Durch die Nacht zu dir;
In den stillen Hain hernieder,
Liebchen, komm zu mir!

Flüsternd schlanke Wipfel rauschen
In des Mondes Licht;
In des Mondes Licht;
Des Verräters feindlich Lauschen
Fürchte, Holde, nicht.
Fürchte, Holde, nicht.

Hörst die Nachtigallen schlagen?
Ach! sie flehen dich,
Mit der Töne süßen Klagen
Flehen sie für mich.

Sie verstehn des Busens Sehnen,
Kennan Liebesschmerz,
Kennan Liebesschmerz,
Rühren mit den Silbertönen
Jedes weiche Herz.
Jedes weiche Herz.

Laß auch dir die Brust bewegen,
Liebchen, höre mich!
Bebend harr' ich dir entgegen!
Komm, beglücke mich!
Komm, beglücke mich!

The Serenade

Through the leaves
the night winds moving,
Murmur low and sweet,
to thy chamber window roving,
love hath led my feet.

Silent prayers of blissful feeling,
link us though apart,
link us though apart,
On the breath of music stealing
to thy dreaming heart
to thy dreaming heart

Moonlight on the earth is sleeping,
winds are rustling low,
where the darkling streams are creeping,
dearest let us go!

All the stars keep watch in heaven,
While I sing to thee,
While I sing to thee,
And the night for love was given,
Dearest come to me,
Dearest come to me,

Sadly in the forest mourning,
wails the whippoorwill
And the heart for thee is yearning,
Bid it love be still,
Bid it love be still,

Ømt min stemme til dig toner
(Gennem nat i dunkle lunde) (Tankebesøg)

Ständchen D. 957 no. 4 (1828)
from Schwanengesang, no. 4.
Music: Franz Peter Schubert (1797-1828)

Dansk tekstd:?	Dansk tekstd: B. S. Ingemann. (Tankebesøg)
Ømt min stemme til dig toner i den stille nat. Under lundens grønne kroner kom til mig, min skat!	Gennem nat i dunkle lunde ånder milde luft. alle vårens små børn blunde, drømme skjult i duft.
Klart bag løv bedækte grene stråler månens skær, stråler månens skær, frygt ej hulde, vi er ene med vor elskov her, med vor elskov her.	Hist hvor bænken står ved muren, blinker lys endnu, blinker lys endnu, Stille slumrer vår-naturen; fagre, våger du? fagre, våger du?
Hør du nattergalens trille? ak, den beder dig! at min længsel du vil stille, kom, o kom til mig!	Sidder stille du ved bogen, ene med din Gud? Løfter sjælen, fri og vågen, tankevingen ud?
Fuglen kender elskovs smerte, som den søde lyst, som den søde lyst, rører hvert et kærligt hjerte med sin blide røst, med sin blide røst.	Eller våger hjertet ene i livsalig drøm, i livsalig drøm. Drøm om engles palmegrene, drøm ved livets strøm, drøm ved livets strøm.
Lad da og dit bryst den røre, elskte, kom til mig! lad den i min favn dig føre, gør mig lykkelig! gør mig lykkelig!	I dit kammer lyset slukkes, - drøm om himmerig! O, når alle øjne lukkes, flyr min sjæl til dig! flyr min sjæl til dig!